

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τίτλος: «Φαρμακευτική έναντι ηλεκτρικής ανάταξης σε ασθενείς με κολπική μαρμαρυγή στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών. Συσχέτιση με βιοχημικούς δείκτες και πρόγνωση ασθενών».

Διακαντώνης Α., Πολυζωγοπούλου Ε., Παρίσης Ι., Οικονομίδης Ι.

Η οξεία κολπική μαρμαρυγή (ΚΜ) είναι μια γρήγορη, άρρυθμη και χαοτική κολπική δραστηριότητα. Πολλοί ασθενείς θα χρειαστούν παρέμβαση για τον έλεγχο της καρδιακής συχνότητας ή την αποκατάσταση φλεβοκομβικού ρυθμού. Οι τρόποι ανάταξης σε φλεβοκομβικό ρυθμό είναι είτε φαρμακευτικά είτε με ηλεκτρική ανάταξη. Η φλεκαϊνίδα είναι μία από νεότερες σχετικά αντιαρρυθμικές αγωγές. Μελέτες έχουν δείξει ότι είναι πιο αποτελεσματική σε σχέση με άλλες αντιαρρυθμικές αγωγές για την ανάταξη προσφάτου ενάρξεως κολπικής μαρμαρυγής. Επιπρόσθετα έχει αποδειχθεί ότι είναι ασφαλής και καλώς ανεκτή σε σύγκριση με τις υπόλοιπες αντιαρρυθμικές αγωγές στους ασθενείς χωρίς δομική νόσο του μυοκαρδίου. Η ηλεκτρική καρδιομετατροπή, υπό συγκεκριμένες ενδείξεις, είναι συχνά η θεραπεία εκλογής για την ανάταξη της κολπικής μαρμαρυγής σε φλεβοκομβικό ρυθμό. Η επιτυχής έκβαση της ηλεκτρικής ανάταξης εξαρτάται από διάφορα χαρακτηριστικά του κάθε ασθενούς και από τεχνικές παραμέτρους..

Σκοπός της μελέτης είναι η εξαγωγή συμπερασμάτων σε ασθενείς που προσέρχονται στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών σε κολπική μαρμαρυγή προσφάτου ενάρξεως, <48 ώρες ή σε οξεία παρόξυνση χρόνιας κολπικής μαρμαρυγής υπό αντιπηκτική αγωγή ή αν η διάρκεια της ΚΜ είναι >48 ωρών αφού λάβουν αντιπηκτική αγωγή για τουλάχιστον 21 ημέρες.

Στόχος είναι να αναδείξουμε την κλινική και προγνωστική αξία που μπορεί να έχουν αυτές οι δύο μέθοδοι με στόχο την διατήρηση φλεβοκομβικού ρυθμού μετά από 6 μήνες ή σε αντίθετη περίπτωση την εμφάνιση υποτροπής κολπικής μαρμαρυγής. Η μελέτη θα γίνει με την καταγραφή των δημογραφικών στοιχείων, την πραγματοποίηση ηχωκαρδιογραφικών και άλλων παρακλινικών εξετάσεων και τη λήψη δείγματος αίματος για τον προσδιορισμό βιοδεικτών, οι οποίοι στη συνέχεια θα συσχετισθούν με τα αντίστοιχα κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα.

ABSTRACT

Title: "Pharmacological versus electrical cardioversion in patients with atrial fibrillation in the Emergency Department. Correlation with biochemical indicators and patients' prognosis".

Diakantonis A., Polyzogopoulou E., Parissis I., Oikonomidis I.

Acute atrial fibrillation (AF) is a rapid, arrhythmic, and chaotic atrial activity. Many patients will need intervention to control their heartrate or for the restoration of sinus rhythm. The modalities of restoring the sinus rhythm is either pharmacological or by electrical cardioversion. Flecainide is one of the relatively newest antiarrhythmic treatments. Studies have shown that it is more effective compared to other antiarrhythmic therapies for rhythm control of recent onset atrial fibrillation.

In addition it has been proven to be safe and well tolerated compared to the rest antiarrhythmic therapy in patients without structural myocardial disease. Synchronized direct current electrical cardioversion, under certain

indications, is often the treatment of choice for the restoration of sinus rhythm. The successful outcome of electrical cardioversion depends on various characteristics of each patient as well as on technical parameters.

The aim of the study is to draw conclusions about patients who visit the Emergency Department due to atrial fibrillation of recent onset, <48 hours, or with acute exacerbation of chronic atrial fibrillation treated with anticoagulant therapy or if the duration of AF is >48 hours, after receiving anticoagulant therapy for at least 21 days.

The aim is to highlight the clinical and prognostic value that these two methods can have at maintaining sinus rhythm after 6 months or vice versa the recurrence of atrial fibrillation. The study will be done by collecting demographic data, performing echocardiography, outpatient examinations and also by blood sampling for detecting biomarkers, which will then be correlated with the respective clinical and laboratory findings.